

Починається опозиція проти паризької угоди.

ВАШИНГТОН, 4. лютого. — Сенатор Гайрем Джансон уже запевняє, що він буде підтримувати паризький договір про сплату німецьких довгів після плану Доса, бо він вважає цю угоду некорисною для Зауценних Держав.

На думку сенатора, договір вишлю Америку в європейські справи, бо Зауценні Держави мали би стати ексекуютьним німецьких довгів на випадок, якби Німеччина не захотіла платити.

ДАЛІШІ ТАЙНІ ДЕБАТИ НАД НОМІНАЦІЄЮ СУДІ. ВАШИНГТОН, 4. лютого. — Сенаторський комітет для номінації по дошній тайній дебаті рішив переслати повний палаті сенату до підтвердження іменований допідприємств міністра суверенітету Стоуна на членство Найвищого Суду. Сенат має вирішити про цю номінацію на хвильні засідання.

ПРИСЛАЮТЬСЯ НА НАЧАЛЬНИКА БЮРА ВЕТЕРАНІВ. ШІКАГО, Іллінойс, 4. лютого. — Федеральний суд наложив на полковника Чарльза Форбса, бувшого голову федерального бюро ветеранів, засудженого за надуриття в уряд на кару 2 літ в'язниці та 10,000 доларів.

УМОВЛЯЮТЬСЯ ЗА СТРИЧКУ КУЛИДЖА З КАЕСОМ. ВАШИНГТОН, 4. лютого. — Президент Куліджа задумує відвідати весною Тексас і стрінується там з президентом мексиканської республіки Каесом. Стрічка має відбутися десь на мексикансько-американській границі.

ДОМАГАЮТЬСЯ СЛІДСТВА НАД ЦІНАМИ ХЛІБА. ВАШИНГТОН, 4. лютого. — Сенатор Камерон вніс нині резолюцію, щоби припоручити федеральній торговельній комісії розслідувати ціни хліба, бо ходять чутки, що пекарі збираються підвищити ціни вже в найближчій будучині.

ОТРУЯ І В ЛІКУ. КОЛАМБАС, Огайо, 4. лютого. — Двох студентів Огайського Університету померло тут нині, заживши ліку на матер. Покинувши урядом жінки кажуть, що в ліку була домішка в стравах отруєння стрихнін. Поліція не може розяснити загадкові загибки; кажуть, що тут мав пали якийсь божественний.

ЖДУТЬ КІНЦЯ СВІТА. ІСТ ПАНОЧЕ, Лонг Айленд, 4. лютого. — В сьому місті зібрався 13 членів секти Адвентистів, які вірують в другий обітний прихід Христа, щоби вивидати кінець світа, який на їх думку має случитися в останню в п'ятницю.

Після їх науки, всі люди в світі як 144,000, переживуть, як Ноя пережив потоп.

ВИСЛАЮТЬ ДРУГУ ПОСЛІЛКУ ЛІКІВ ДО СТОЛИЩ АЛЯСКИ.

СІТЕЛ, Вашингтон, 4. лютого. — З огляду на те, що епідемія (пошест) дифтерії в Новій, столиці Аляски, не вникає, і нині забрала нових 6 жертв уряд рішив вислати до того міста новий задушок дифтерійної антитоксини. Щоби охоронити задушок перед замерзненням, ліки опакують відповідно та перешлять поштою та аеропланом.

ВІДГУКИ ПАНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ ЗА РОЗВОДИ. ШІКАГО, 4. лютого. — Перед ставлять судом станули нині ньюйорські мільйонери Стокс, його адвокат Нагет, два мури та ще кілька людей, обжалованих за криворозсуду, який бівся між Стоксом та його женою.

ПОЛІЦІЯ ПРОТИ СТУДЕНТСЬКОЇ ДЕМОНСТРАЦІЇ. НЕШВИЛ, Тенесі, 4. лютого. — Коло сотки Мурнів-студентів університету Фікса урядом демонстрацію проти президента сього університету Макензі, який висловлювався згірдо про Мурнів. Заряд університету покладав проти студентів поліцію, і яких 30 полісменам удалося успокоїти демонстрацію.

ГРОЗИТЬ СМЕРТЮ БУТЛЕГЕРАМ. ОВОСО, Мішиґен, 4. лютого. — Джеймс Олівер Кервалд, відомий американський дисциплінар, оголосив публічно погрозу проти бутлегерів, у яких каже, що він усе кожного бутлегера, котрий привезе горілку його 12-літньому синові. Кервалд каже, що він має докази, що багато дітей дістає горілку від бутлегерів, та що неодо з них пропаде через мушшай.

ЗЕЛАЗНИКА КАТАСТРОФА. ФЛОРЕНС, Савт Кароліна, 4. лютого. — Посліпний поїзд з Флориди до Нью-Йорку вискочив тут зі шми. Машинист погіб на місці, а п'яну владу який попарився окропом, що вивинув з машини. Причиною катастрофи була де настанена зворотність.

Д. Андрейко помер.

Дня 4-го лютого с. р. рано помер наго на удар серця в Нью-Йорку головний урядник Українського Народного Союзу, член Редакційної Комісії, ДМИТРО АНДРЕЙКО в 56-ому році життя.

Покійний був загально відомий серед Українців в Америці і положила багато заслуг в українській громадській роботі на землі Вашингтона.

Д. Андрейко народився в селі Романиці, тербовельського повіта, в Галичині, а покинувши учительську семінарію, був учителем в Тербовелі. Одначе, коли польська шкільна влада перенесла його в далекий сторони, він покинув рідний край і втік з родиною до свободної Америки.

Дмитро Андрейко

Тут був дяко-учителем в кількох українських парохіях, де яко фаховий вчитель вів загально школи.

В 1912 році конвенція У. Н. Союзу у Вилас Беррі, вибрала покійного членом Просвітної Комісії. Влітку карує і конвенція в Боффало, Н. Я., в 1914 році вибрала його теж членом Просвітної Комісії.

На сьому конвенції він працював спершу яко референт, іздал з влітцями до мільйонів містех Америки, а влітку редагував книжочку Просвітної Комісії і газетку для дітей "Дітвита". Зредгував також буквар, якого і досі вивчають українські школи в Америці.

Описав, коли скосовано Просвітну Комісію, конвенція У. Н. С. в Гарисбургу вибрала його опікуним дітей і сі обов'язки виконував покійний аж до конвенції в Філадельфії, Па., в 1920 р., де його обрано членом Редакційної Комісії.

Крім того покійний учив в українських парохіальних школах. В останніх роках унів в Елізабет, Н. Дж., і в Нью-Йорку. В Нью-Йорку був до останньої хвилі вчителем і директором тамешніх українських народних шкіл.

Покійний визначався ведучою роботою і пильністю. Вечерами і ночами переписував ноту для українських хорів в Америці, щоб заробити на хліб.

Торік він видав в Європі найбільшу збірку пісень, яку колинебудь видано, п. з. "Звуки України" (600 українських народних пісень з нотами в одній книзі). Також видавав ноту для фортеп'яну і ще в останньому часі приготував нові музичні видання і шкільні підручники.

До останньої хвилі працював у школі і дома, пишучи ноту, та приготувавши нові видання.

В середу рано ще прислав і помер наго о год 8.40, щоби відправити діти до школи. Покійний видавав усі свої гроші і труд на вихованне дітей.

Дві дочки і син покійний калели з знаменитим успіхом. Дочки тепер учительками в Гай-Ску, а син Юрій, до першого році медичних студій в Колумбійському університеті, видав на ладній стулі медицини в університеті в Бералі, де вже студіює другий рік. Молодий Юрій Андрейко, відомий серед нас своїми писаннями в англійській пресі про українську справу, має ще 21 рік року до закінчення студій.

Крім трох старших дітей лишився з вдовою Ольгою, ще один 12-літній хлопчик Роман.

Пером земля заслуженому Покійному Громадянину і Вічна Память!

Похорон відбудеться в суботу о 10. год. рано в церкві св. Юра в Нью-Йорку.

НИКО НЕ ЗНАЄ ГОДИНИ СМЕРТІ АБО НЕЩАСТЯ СВОГО. ОБЕЗПЕЧИТЬ СЕБЕ І СВОЮ РОДИНУ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ СЕЯЧАС.

СМЕРТЬ І НЕЩАСТЯ НЕ ТРАТЯТЬ НАГОДИ. НЕ ТРАТЬТЕ І ВИ. ОБЕЗПЕЧИТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ СЕЯЧАС.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ ЖУРНАЛИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАНО ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ І ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШИТЕ ПО ЦІННИХ ЖУРНАЛАХ ДО ДРУКАРНІ "СВОБОДИ", 83 ГРЕНД СТ., ДЖЕРСИ СІТІ, Н. Дж.

Пашічеви забагається на старі літа диктатури.

ВІДЕНЬ, 4. лютого. — Старий 86-літній сербський прем'єр Микола Пашіч вголосив учора в Білгороді передвиборчу промову.

Він сказав, що коли вибори, які будуть в сьому році, в с. м., в цілій Югославії, не дадуть йому певної більшості, то прийде до кровового розпору з опозицією, бо він виче оружні сили, щоб удержати владу сербських націоналістів. Він зазначив, що армія, що ніколи (сподівається, що довго пожить) не згодиться на самоуправу для Хорватів, Словенців і других, а буде боротися з крайніми засобами, щоб удержати одностайну централізовану Югославію під заавою Сербів.

Сим він хотів сказати на адресу Хорватів, Словенців, Македонців, Аلبанців, Німців і інших, що їх заходи для організації своїх самоуправних країв розб'ються, бо старий Пашіч при допомозі своїх сербських фашистів з організації "Орхона" і при допомозі війська, поліції й жандармерії зніщить їх плани.

З уваги на розбишанство Сербів аж хорватські партії без винятку об'єдналися і будуть разом голосувати на одній літці кандидатів, які заявили, що не відступлять від змагань хорватського народу до самоуправу.

ОБЕДНАННІ БАНКІВ АМЕРИКИ, АНГЛІЇ І ДРУГИХ ДЕРЖАВ ЛОНДОН, 4. лютого. — В тутешніх фінансових кругах запевняють, що англійські й американські фінансисті заклали угоду про взаємне співвідання у справі міжнародних позичок і кредитів.

Ся умова, кажуть, увійде в життя як лише привернуться правильна вартість англійських банків.

Сю угоду закінчено задал спільної фінансової політики Банку Англії і американського Федерального Резервового Банку, які втягнуть до своєї акції також другі англійські й американські банки, а також банки Голландії, Швейцарії, скандинавських держав і інших.

Кермувати має фінансовою політикою сайта Нью-Йорк і Лондон, а другі фінансові центри, що об'єднуються з Нью-Йорком і Лондоном, будуть від цих двох осередків зависли і мають приналежати до їх плану та підчинитися їх політиці у справі.

Ся диктатура Нью-Йорку і Лондону має увійти в життя вже в міжнародному кредиті і позичок, в неадекватному масі.

МОВЧИТЬ ПРО \$2,765,000,000.

ЛОНДОН, 4. лютого. — В англійських дипломатичних і фінансових кругах прийнято із здивуванням вістку з Риму, що Італійське правительство говорить про сплату воєнного довгу Америки, а про сплату довгу Англії мовчить.

Італія позичила в Англії вчасі світової війни \$2,765,000,000, але досі про сплату сього довгу вона не говорила.

Англіяч недовадені з того, що вони платять податки на проценти і сплату довгів бондів воєнних позичок, а діляні довідки як Франція, Італія і другі навіть не хотять умовитися щодо сплати цих довгів.

Сама Франція в Італії винні Англії майже 7 мільярдів доларів, отже самих процентів англійські податки платять річно від цих довгів біля 300 мільйонів доларів, а довідки не хотять навіть говорити про евентуальне виручення їх в цих тягарах.

ОХОРОНА ПРОМИСЛУ.

ЛОНДОН, 4. лютого. — Англійське правительство запевняє, що дасть набувати нордонним галузям промислу в Англії охорону перед нечесною і ненормальною конкуренцією, якщо вони позатим викнуть, що ведуть бізнес видатно й ошалоно.

Тутешня консервативна преса прийняла сю вістку радісно, але ліберальна зустріла її з протестом, кажучи, що се вжовнене митової (царової) тарифи задніми дверми.

ФРАНЦУЗСЬКА ЦИВІЛІЗАЦІЯ.

ПАРИЖ, 4. лютого. — Сьогодні вступив в французькому парламенті конституційний посол Жак Доріо з різкою критикою французької військової влади в Марокко, в Африці.

Він показав фотографію французького майора з двома влітаними головами Мароканців по боках і казкую:

— Се французська цивілізація!

Тоді до нього проскрикнули інші послі і закричали його та не дайте йому більше говорити. Вони кричали, що се "відправлений факт".

До крикунів прилучився і міністер війни генерал Нолле.

МЕТРИЧНА СИСТЕМА ДЛЯ РОСІЙ.

МОСКВА, 3. лютого. — Сьогодні в Москві прийняли закон, за яким встановлено, чи не можна в Росії ввести метричну систему на місці старих мір і ваг.

До українського Народного Союзу
Принаймається в Січні, Лютім і Марті

БЕЗ ВСТУПНОГО СТАРШИХ МУШИН, ЖЕНЩИН
як рівнож і дітей.

Користайтеся з Нагоди Продовження Ювілейної Кампанії!

Вступайте в Члени Українського Народного Союзу.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1915, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES.

Укряська версія	Переплатити
One Year \$7.00	На рік три місяці \$2.00
Six months \$3.75	На рік шість місяців \$3.25
Three months \$2.00	На рік дванадцять місяців \$2.00
Foreign and Jersey City Rates	
One year \$8.00	В Джерсі Сіті і Зарубіжжя \$10.00
Six months \$4.50	На рік шість місяців \$4.50
Three months \$2.75	На рік дванадцять місяців \$2.75

За кожну зміну адреси платити 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

В Канаді наклади вислати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон "Свобода": 498 Montgomery, Tex. У Н. Свободі: 1838 Montgomery.

Адреса: "СВОБОДА", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

Закордонне золото Зіновєва.

Відомий Крісто Раковський говорив недавно в Москві на з'їзді сільських учителів.

Він казав, що більшовицький уряд позичить заграничне грошари на 7%, а відтак їх випишуть для промислу в Росії за 12% відсотком. Зиск з перепозичення у висоті 5% укине його уряд, казав Раковський, на сплату заграничних довгів.

Почули се вчителі і певно розповіли про слова так: Будуть гроші в банках; будуть гроші для промислу; буде платня для робітників; буде крам (промислові виробки); буде що купувати... і далі... статиме, бо не буде за що купувати...

А як нема за що купувати, то не буде пощо виробляти краму; ані платити робітникам; ані позичати промисловим; ані позичати заграничне для промислу.

Значить, ні сгоди ні туди.

Селяни потребують краму, але вони не мають на се грошей.

Зрештою, що їм думати про крам, коли вони не тільки що не можуть продати хліба ні паші на крам, але рад-б ще й собі купити хліба, щоб не померти з голоду, та на се не мають грошей.

Отже очевидна річ, з грішми і промислом в Росії не така легка справа, як се виглядає в агітаційній промові.

Та ще важливіше питання, чи загально заграничне так спихається на гвалт позичати гроші Раковському і Зіновєву, чи се тільки дурення себе і других?

Ми вже не раз писали, що англійські й американські капіталісти готові більшовицями позичити \$50,000,000, аби допомогти їм же зцілити якийсь час і довести дала руйни до успішного кінця.

Однак і вони не летять стріглолов у більшовицьку безодню зі своїм золотом. Вони радше дадуть кредит більшовицям ніж позичку, значить вони гроші лишатимуть напхати в Америці, а відтак дадуть більшовицям приміром баовини для ткацьких фабрик (як же такі є в Росії) або пшениці для кукурудзи для голодних. От і все.

Але допустим, що найдується і такі доброго серця, капіталісти, котрі поведуть до Москви золото (се вартості записати золотими банкнотами на червоній папосі в білокамній Москві). Скажимо, поведуть до Зіновєва \$10,000,000 у двинкомозу 7%. То чи гадаєте, що Раковський зможе ті гроші розпознати по 12%? Ні, бо навіть Франція, позичаючи тут, платять банкам і купцям бонди яких 15% кров'я 7% нормального відсотку. Значить у першому році позички, вона б отримувала на 22%. А що-ж доперва Зіновєв?

Йому може прийшлося б платити і 32%? Виходить, що коли Раковський розпознав би позичку Зіновєва по 12%, то Зіновєв стратив би першого року 20%, а вже в найліпшому му разі 10%.

Тому ще велике питання, чи Зіновєв дозволить Раковському так тано розпознати його заграничну позичку. Хіба, Зіновєв зробить не по буржуазії, а по більшовицям. Значить, що позичати позичає, але позичок не признає. Тоді він першого року може заплатити заграничним капіталістам і 32%, але другого і далі вже нічого. І тоді він все таки дістане ларом 68% позички. І легко може се розпознати на 12%.

Але до повториться, з Раковським і Зіновєвом стара казка про пастуха, котрому раз вдалося здурити, що вовк краде вівця, а пізніше, як вовк дісно крав, ніхто йому вже не повірив.

Одні рахували рухливими, відсотки процентів, а казали, що Раковський і Зіновєв крім того, що говорять, ще мають свою думку, з якою мовчать.

Вони гадають собі:

Можна першого року заплатити і 22%, і 32%, а позичати на 12%. І обійти йому і союзна сплату заграничним віртелами, бо хто знає, що за рік з того всього буде...

Але до повториться, з Раковським і Зіновєвом стара казка про пастуха, котрому раз вдалося здурити, що вовк краде вівця, а пізніше, як вовк дісно крав, ніхто йому вже не повірив.

Одні рахували рухливими, відсотки процентів, а казали, що Раковський і Зіновєв крім того, що говорять, ще мають свою думку, з якою мовчать.

Вони гадають собі:

Можна першого року заплатити і 22%, і 32%, а позичати на 12%. І обійти йому і союзна сплату заграничним віртелами, бо хто знає, що за рік з того всього буде...

Але до повториться, з Раковським і Зіновєвом стара казка про пастуха, котрому раз вдалося здурити, що вовк краде вівця, а пізніше, як вовк дісно крав, ніхто йому вже не повірив.

Одні рахували рухливими, відсотки процентів, а казали, що Раковський і Зіновєв крім того, що говорять, ще мають свою думку, з якою мовчать.

Вони гадають собі:

Можна першого року заплатити і 22%, і 32%, а позичати на 12%. І обійти йому і союзна сплату заграничним віртелами, бо хто знає, що за рік з того всього буде...

Учительство на Україні.

(Спеціальна кореспонденція "Свободи" з Харкова).

Подіємо з листа сільської учительки на радянський Українці деякі цікаві подробиці про теперішнє життя українського учительства під більшовицьким режимом:

"Коли ми читали матеріяли з'їзду російської комуністичної партії, то знаєте, що існує протист фронт" — освіта. Лозунги, закляки, постанови чудесні. Значачено, що серед учительства почався "звиг", що учительство "прозують", що бє компартії воно не може існувати, а компартія з свого боку бачить, що тільки при допомозі учительства можуть бути переведені в життя і завдання і т. д. Багато гарних слів. Але це в центрі. На місцях, себто на селі, розуміють так: учитель це віл, на якого можна класти все, а коли він буде пручатися й опиратися, то бєри в руку баті і поганій подушє. Учителі вчителі у школі, але мусить вчителі і поза школою. Доказ дуже простий: Ти "культурик" на селі, тоді платять гроші (між 21 карб. до 30 карб. на місяць), то не дурно ж тобї держава буде виплачувати ці гроші.

Тепер уже минула мания "шефства", але 1923 і початок 1925 року проходили під кичем "шефства" ріжкого роду. "Шефство" по своїй ділі мало бути матеріально і культурно допомогти сильнішому слабшому. Культурне шефство набраве инди дуже кумедних форм. Наприклад, повітові спілки робітників освіти (пробітиски) беруть культурне шефство над повітовими відділами Г. П. У. ("Государственно-політично" Управління), значить над повітовими "Чекка". Члени спілки робітнеску мусить читати чекістам лекції, реферати і так інше.

Тепер учитель на селі мусить бути всім, агрономом, лікарем, ветеринаром, редактором, кооператором, актором, співаком і всім, чим хочеш. Крім того з усіх наук мусить мати снузнанє. Це хоча є енциклопедія, на всі руки майстер. Не знаю, може ми в такій віл учились, може самі не даємо про збільшення своїх знань, не цікавимося всім, але задовольнитися всім і все вважко.

Він запитає: Де зосереджують культурне життя на селі? В селі будинку. Це бувши "Прогресті", але, борони, Боже, сказати "Прогресті", зараз ска-

жуть, що ти "петлюрівець". Посах є "сєльбудів", а в малих селах хати-читальні (дуже часто бє однією газети і книжки, але пово накурено махоркою, напущено насіння, а повоному розумінні слова "досвідки"). Відвідує їх звичайно більше молодь, а як у нас, то ходять туди в більшості учени нашої школи. Там пере-сиджують вони до 11—12 годин вночі, а на другий день в школі нічого не знають. Прогресті проти цього з боку учительства нічого не помагають бо за учениками стоїть звичайно завідувачий сєльбудом-комуніст. Нїкії толкування про школу і санітарно-гігієнічного боку, про убивчий вплив такого нічного сидіння на фізичний розвиток молодих організмів тут не помагають.

Учителів до керування сєльбудами не дуже то і пускують. Їм дають звичайно провадити курси української мови для "партійців", комсомолів, урядовців, які не володіють українською мовою. Хоч учителів не пускають керувати сєльбудами, але вони повинні так учиняти що-дня. Крім того на учнів спадає обов'язок, брати участь в найбільших більшовицьких організаціях, як товариствах "Повітряної флотії", в "Мопрі" ("Міждурядное общество помощи революционерам") та бути входи на послуді більшовицької влади.

Всі ми, учителі й учительки, кротиємся як мухи в окропін, витрачаємо енергію, недооспіємо. Але всі ми незадоволені чє тим, що доводиться багато працювати, а тим що не маємо "волю вільно", що на нас комуністична каста дивиться як на рабів, котрі повинні вдовбувати в сєлянській голові більшовицькі ідеї. Оце нестерпимо!

Останніми часами почалась у нас нагінка на "унаксістів", члєнів української комуністичної партії. Декого заарештували, а декого мусіли позалі захватити. Прийшли мабуть послідні дні для цієї "організації" величезна офіційна партія КП (б) У. Та й дивно боюти, як би компартія терпіла поруч з собою "жовтобачащих комуністів", коли навіть такого як Троцький заслали за "критику".

"Вісність мораль: держи язика за зубами. І держимо..."

Прощу на хідники! Прощу сізти з дороги!...

Ці оклики повожно спокійно проголосувати в українській мові — вперше відколи Станіслав Станіславович, відбавується прїмечко в серцях Українців, викликають прїздуку в головах члєнів наших націй...

... (Так) прїгтовляється відскакування акту злуки військового парадом. Потім оня на бальний каварі дождє перше по поверка в каміні, де було засідання Національної Раді, показує, що там збирються послі. Ідуть і вони туди.

Спершу тиша нервоє дождє. Потім порушується зорба на вулиці.

У відділі чути звуки військового оркестра. По якому-насі надійшли Липового ульєо відділ військової лілімпіонії, й розсвітлює темноту нощі. За ним оркестр. Обидва відділи прохадуть повожно — оркестр серед злуки національних пісень. Пляснуть настїрї серед зорби. Прїгтовляють п на сєвє.

Дїшюючи до будинку Національної Раді уставляються дождє улішї напорти балкона каварі.

І починають за ними йти одні за одними військової відділи. Ідуть... ідуть... Кожен зустрічається з прїятелем зорби, з ентузіастичними окли-

ками, окликами, криками захоплених гудів: "Слава, слава"...

Відділ за відділом уставляється коо будинку Національної Раді, на перехресті, де спливаються чотирі улішї.

Оклик: "Слава Слава Слава"... доходить до найвищої здавалося захоплення, коли дождє Липового ульєо лунєво кінських коніт. Плядо-дворєва зорба вітає гомонами, окликами, цїкакими відділами зорби, потім заївають у горішні Хустинки плавають у водїрї.

"Слава! Слава! козаками!"

А якщо шаду доходить до зорби, як заїдають одні за одними гарматами. Блиснуть, нові! Кої — як змії. Всї упряж на них новісєва. Гарматичні мо-лоді, бадьорі, поспіхнені. Настїрї — лїпшєрєвє.

Торхатї гармати по камїній улішї, як відїху у зорбі замїрає від гомону коїс, від тупоти кінських коніт, від брязготу мідї. І над усім містом літає поргорта: "Ан усіх містиме — відразу слїду з нас не остане".

Старша поргорта для цього польського, коїс, здавалося міста, що в одну мить від одного подуху перетворилась в український столічний город. Шочанє заворочене лягло від вагою нової сили, тут бодючому коїс польський загнала у підземля — на сторожі всього життя покляла — нового, українського духа. На вулицях, у урядових в школах, у казармах, у каваріях, крїмніччєх — усюди де проваляється — живич мїського життя...

Один погляд на військо, на гармати на кров у жилах зморозує, тут духа бадьорить... Уже й гармати заїхали на визначене своє місце... І німа тиша залягла серед тієї тисячної зорби... По чї звертаються на вулиці бадьорі дождє усього поверху камїні...

Там маїний рїх починає промовляти президент Української Національної Раді.

Спокійно повожно гідно його становища, лїпше промова президента. Гідно голови українського парламенту. Він го ворить тверезо... Вітає військо, нарядї підносить вагу і значіння великого акту злуки всіх українських земель...

"Слава"... Народній гимн — початок першої строфи... Це грїмїще: "Слава"...

Промовляє військової міністер Вітовський.

Коротко. Ядерно. Рубає словами. Говорить до військо в стил військового наказу. Тєрєда військова промова — мотуння вряжками! Душа промови обєднується з військом.

Вїсньовий міністер вїсїєлає стрїльє на фронт, у білї, туди де сїм недавно стояв. Шлє військом на захист української землі... Це військовий міністер. Мотуння: "Слава" — викрїває кїнець короткої його промови. Вїсньовий оркестр вїплє в неї національні гимни.

Промовляє робітничий посыл. Його здолблого ставєного готоску мотуння йому повожно вїплє в неї національний гимн. А в добірї сїв у ядерності й зручності кидання фраз про сїду й значіння робітничих рук у будуванні української держави, мало хто міг бї з ним упертїстю. Плядоборєвє у хустинки акту про злуку українських земель вїлє ставїє його угодїями камїєнє всього українського життя. Злє сєрєбї робітничу кїмєтє кїмєтє в основі ухвалї шчорє акту" про злуку ставїє, на сторожі виконання й переведення обєднанї! Як усі промови, так і він кїнчить своєю промовою окликом: "Нехай жє зєднанє суверєна Українська Народна Рєспубліка!"

І долає "Рєспубліка трудових, робітничих мас"...

Цей оклик за кожкою промєвою підхоплюють послї, підхоплює військо, зорба народу. Вїлє мотуння мотуння хїлє до вулиць, по містї, відбивається від мурів камїніч, перєнєцяється луною до надїальних закутї.

А військової оркестр заїкїчє, як кожко останню промовою першою фразою національного гимну: "Ілє не вмерла Україна"...

Спокійна спєршу зорба чїм далї починає захоплюватися й слїває національний гимн ураз з оркестром...

Усім містом потрєсає пал у українських державних мїжїх, українського військо, українського народу.

А. Крушельницький

УКРАЇНЬСЬКА КОБЗАРСЬКА КАПЕЛЯ.

Енергійним заходами відомого нашого кобзаря П. Василя Ємця організувалися у Празі в жовтні, 1924, кобзарська капеля. Складається вона покіщо з 15 члєнів — самих студентів-Українців із ріжких українських земель (Надпінпрієнїї Галичини й Кубанї) та одної Чехії. Всї члєни капелї скїнчили рєвїш кобзарський курс. За короткий час свого існування капеля вїстїла дати вже два публічні концерти у Празї, які унішїчєлє великим успїхом. Особливо захоплюєно була члєна публіка. Представник чєс-ко-слов. уряду, прїсутний на 1-ому концерті, висловив лїгїтїмїм кобзарї капелї п. В. Ємцєві і за його заходами Міністерство Освітї звїлїлою капелю від полєку з 2-го концерту. Капеля готується до дальших концертів.

В. Ємця

ЖАРТИ

Нехадїжїтїо.

Лїсар (до хорого): Не можє скрїпати перед вами, що стам вашого здоров'я більше, як грїзний. Чи маєте когось, ко-го ви хотїли б дуже бачити?

Хорїї: Так.

— Когє ж?

— Другого лїкаря!

В тюрї.

Арештант: Я сиджу за те, що ожївнєся з пїть жїтїкам.

Дозорєв: Яжє жєдєється вам тепер на волю.

Осторога для тих, котрі не нанележать до жадної організації

(Допїсє із Ст. Луїс, Мїзури).

Дня 27-ого сїчєня, 1925, працював у шпїлї Петро Чопїк, родом з Козовї, повїт Бєрєжани, і тогосамого дня зїстав забитї при роботї, де великий тїгар упав на його голову і забив на мїсцї. Правда, що покїнїїї не оставив жадної родини крім двоєх сестєр Марїїї і Варварї та брата Ількє, котрі перебувають в Бостонї, Мєссї. І кїлькє разів я намаював його, щоб вїступити у ряди Союзів, до бр. св. Володїмїра, вїл. 179 У. Н. Союзє, а покїнїїї єсє мєз вїмїну, що йому грошї, мовля, по смертї не треба, та його мїсто поховає...

Однак так не сталося, як він собі прїдумав, бо такї нема кому заїнятїсь похороном і вїднєсти його тїлїні останком на вїчний спочїнок.

Нема кому послужити його останкам, хотїв він з українського роду, тїм більше, що він не належав до жадної організації, хотїв перебував уже 18 лїт в Америкї.

Тепер відзнаєно до тих, котрі хотїли самопєсє і не належать до жадного українського товариства:

Вступаїть в ряди У. Н. Союзє, коли єсє час, бо щоб не було запїзно, так як їз тїм покїнїїїм П. Чопїком, котрі відма-дає з дня на день, як запїзнїся.

Хто з його родини хочє довідатїся про нїбо лїпше (а тїм більше, що компанїя дасть жєсє вїдшколованє) нехай зголосїться до мене:

ІОСИФ ЗЕЛІНСЬКИЙ,

2429 So. 2nd Street, St. Louis, Mo.

Члєн У. Н. Союзє і братства св. Володїмїра, вїл. 179.

Матвій Костинїн.

ПІРУЙТЕ!

Піруйте!.. гуляйте!.. кровцю розвивайте!..

Док воля закута, утомлена спить.

Довершуйте жєсє смутку сїлі, терпїння

А мєстї в людських серцях єсє більше горїть...

Піруйте!.. торгуйте, невільнику шкїрї!..

Док гїлї не розбїдуть останню мєстї.

Док болочє струна терпїня не вїрється

За правду, за волю, за славу, і за чєстї.

Загріпайте кайдани, суд страшнїїї настєє

Застогнуйте рєчї, рїж загукотїть.

І кровна воля, мечамі прошїта,

З вїзкопїчїх рєвїш сїлє ізїзїть.

Прїєрїєне в обїмї розкутї народи.

І соїмїєнє правди освїтїть наш край

Вїлє Сїмє, Карпатїє як по Днї і Кубанї

Усїмїється дїла, заїняте рай.

Сїчєня 1-го, 1925.

Дїємєйєка, І — 1925.

Потреба Дитини

Всім з кожних дєсєтї дїтїй мало або мали слабї костї або жєсє їншу форму злого відїкїлюванїя і потребують на повинні мати рїбїячий оїлї кожого дня в формї

Вїлє прїятнє дїтїй, познїжє лїкарство жєсє будувє їм сїку.

Вона є поїєнє вїтамїн, котрї потребуює натура в заповнєнє силїньх костїх і зубів.

Давайте Вашим дїтїям

Scott's Emulsion.

Scott & Borne, Bloomfield, N. J.

24-35

Турецький тютюн повний багатой якості і дає Вам задоволення й успокоєння. Звичайний тютюн є в звичайних цигаретках.

49 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. 10003, U.S.A.

